

Фросинка.

Заклѣвамъ ви ся въ животътъ си. Желала бихъ да бѣхте, то чули нѣкогаждь да разказва за това. Не може, казва, да търпи лигавитѣ млади, а полудява отъ любовь когато види нѣкой старецъ бѣлобрадъ. По старыйтъ, повече ѝ аресва. За това ви казвамъ отъ сега да не ходите да ся преправяте на по младъ отъ колкото сте сега. Шейсетгодишенъ, най-малко, иска тази дѣвойка да е чилѣкътъ, който ще я земе. Има-нѣма още четири мѣсяцы, като растури сама една женидба на свѣршване, щомъ ся научи чи мжжътъ ималъ само петдесять и шесть годинъ и чи не турилъ очила за да подпине съгласіето.

Грабчо.

Само за това?

Фросинка.

Ам' чи какъ? По долу отъ шейсять годинъ момичето не търпи никого, а най-вече ако не носи и очила на носътъ.

Грабчо.

Чудны нѣща ми приказвашъ наистина, Фросинке.

Фросинка.

Да ви прикажа още и друго за да ся почудите. Има въ стаята си нѣкои картинки и портреты; но що мислите чи сж